

ní (rozh. čís. 9322 sb. n. s.). Účel tohoto předpisu byl by však zmařen, kdyby se nezabavitelnost zmíněných dávek obmezila na nevyplacené ještě dávky, na pouhé nároky a pohledávky. Že vyplacená dávka nikterak nepozbývá výsady zákonem poskytnuté, podává se z § 251 čís. 7 ex. ř., podle něhož u osob, jejichž peněžitě platy podle zákona nebo podle výsady z exekuce zcela nebo částečně jsou vyňaty, nezabavitelná jest část nalezených hotových peněz, která se rovná příjmu, jenž nejsa exekuci podroben, připadá na čas od výkonu zabavení až do nejbližší lhůty, kdy plat se vyplácí. Poněvadž nejde o vymáhání pohledávky mající nárok na uspokojení z dávky podle § 46 zák. čís. 26/29 a poněvadž se částka u dlužníka nalezená rovná invalidnímu důchodu připadajícímu pouze na dobu měsíční (zmíněné důchody vyplácejí se podle § 39 cit. zák. v měsíčních splátkách dopředu), nepodléhá ani část nalezených peněz exekuci, pročez první soud zrušil právem její výkon jako protizákonný. Míní-li rekursní soud, že odnětí peněz působilo jako placení a stížnost podle § 68 ex. ř. také z toho důvodu nemohla míti úspěchu, nutno podotknouti, že tento účinek mohl nastati pouze při výkonu exekuce odpovídajícímu zákonu.

### Čís. 14606.

**K § 191, 220 hor. zák.**

**Pojem horní služebnosti.**

**Ujednání, jímž se majitel propůjčky hor zavázal, že zanechá v horních tělesech těžby uhlí, musí býti schváleno báňským úřadem.**

(Rozh. ze dne 10. října 1935, R I. 1001/35.)

**P r v ý s o u d** povolil v horní knize Ch. vklad služebnosti netěžení uhlí k výrobě montanního vosku dle ustanovení smlouvy uzavřené firmou »Bergbauunternehmung C.« ve prospěch firmy A. R. Montanwerke. **R e k u r s n í s o u d** k stížnosti české finanční prokuratury v Praze návrh zamítl. **D ů v o d y:** Dle § 26 kn. z. mohou býti povoleny vklady a záznamy jen podle listin, které jsou vyhotoveny ve formě předepsané pro jejich platnost. Dle § 94 čís. 4 cit. zák. může knihovní soud povolití zápis jen, jest-li listiny jsou předloženy ve formě, které je třeba k povolení vkladu, záznamy a poznámky. V daném případě jde o služebnost, k jejímuž zřízení došlo dohodou stran. Dle § 193 hor. zák. vyžaduje zřízení služebnosti takové potvrzení báňského úřadu, který je potvrdí a oznámí soudu, aby je zapsal do horní knihy. Dle § 197 hor. zák. smlouvy o báňských služebnostech potvrzené báňským úřadem a rozhodnutí, která o nich tento úřad vydal, působí i proti hypotekárním věřitelům služebného a panujícího statku. To dochází i výrazu v § 99 prováděcího nařízení k zákonu hornímu. V daném případě nebylo při povolení zápisu prokázáno potvrzení báňského úřadu, vyžadované § 193 hor. zák. a neměl tedy býti vklad služebnosti, o kterou jde, povolen.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody :

Názor rekursního soudu, že při sporné služebnosti jde o horní služebnost podle § 191 o. hor. zák., neobstojí, ježto horními služebnostmi podle tohoto zákonného ustanovení se vyrozumívají jen takové služebnosti, které se zřizují ve prospěch jiného horního tělesa, čemuž zde není. Nelze proto vyvoditi z § 193 o. hor. zák., že dohoda ujednaná mezi společnostmi »Bergbauunternehmung C.« a akc. společ. A. R. Montanwerke vyžadovala potvrzení báňského úřadu. Než tím není pro stěžovatele nic získáno. I když nešlo o služebnost horní, šlo přes to o ujednání takové, které nezbytně vyžadovalo k své platnosti podle § 220 o. hor. zák. schválení báňských úřadů. Podle § 170 o. hor. zák. jest majitel propůjčky hor povinen udržovati propůjčku v řádném provozu, k čemuž se vyžaduje podle § 170 lit. b) o. hor. zák., aby důlní dílo bylo udržováno ve stálém provozu a musí se proto podle § 174 o. hor. zák. v propůjčených důlních měřích díti rubání co možná úplně. Ujednala-li tudíž společnost za sebe a za své právní nástupce s akciovou společností A. R. Montanwerke, že zanechá ve svých horních tělesech, zapsaných v horní knize Ch., těžby uhlí pro výrobu montánního vosku až do 30. dubna 1935, nemůže býti pochybnosti o tom, že ujednání takové mohlo míti po případě podstatný vliv na obmezení dosavadní těžby uhlí v těchto horních tělesech na mnoho let. Nemohlo proto ujednání to, ježto jím mohly býti dotčeny veřejné zájmy, jež mají §§ 170 a 174 o. hor. zák. na mysli, jeviti právní účinky, dokud báňský úřad k ujednání tomu nedal svůj souhlas. To plyne jasně z ustanovení § 6 a zejména § 220 o. hor. zák., jenž stanoví, že v důsledku vrchního dozoru mají báňské úřady bdíti nad plněním povinností, které ukládá zákon horním podnikatelům. Ježto takový souhlas nebyl prokázán, právem byla knihovní žádost společnosti C. zamítnuta napadeným usnesením k rekursu Československého státu (báňské správy), o jehož legitimaci k podání rekursu vzhledem k vylíčenému stavu věci nemůže býti pochybnosti, aniž třeba řešiti otázku, zda podle zmíněného ujednání šlo vpravdě o služebnost podle § 12 knih. zák.

### Čís. 14607.

**Předpis § 46 zák. čís. 26/29 Sb. z. a n. se nevztahuje na příplatky k pensijnímu důchodu, jež povinnému vyplácí přímo jeho bývalý zaměstnavatel z důvodu soukromoprávního.**

(Rozh. ze dne 10. října 1935, R I 1046/35.)

Prv ý s o u d povolil vymáhající věřitelce Ústřední sociální pojišťovně v P. proti povinnému Stanislavu D-ovi exekuci zabavením příplatku, který povinný dostával měsíčně od své bývalé zaměstnavatelky okresní nemocenské pojišťovny v B. ke svému pensijnímu důchodu, vyplácenému mu pensijním ústavem. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Prvý soud, povoluje exekuci, nepřihlížel k ustanovení § 46 zákona ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n., podle něhož zabavení